

zuzendariari

(0034) 943 300 222



zuzendariari@egunkaria.com



Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Jose Cruz Perez
Lapazaran jauntxoari,
Itoiztik

Catalina Etxamendi (Itoizko bizilaguna)

Esaera zaharrak dioen moduan, «gutxi ikasia, beti jakintsu», hau da, ezjakintasuna baino ausartagorik ez dago, eta Jose Cruz Perez Lapazaranek ezjakintasun handia baino ez du erakusten esaten duenean alderdi politiko batzuk eta «Nafarroan kokatuta ez dagoen enpresa handi bat, ekonomia soziala deritzonarekin zerikusia duena» ari direla finantzatzeko Itoizko Koordinakundea. Edo, hain zuzen ere, guztiz kontrakoa ari ote da gertatzen? Prozesu honetan guztian ohitu egin gara ikustera nola ahalegintzen diren etengabe zikintzen Itoizko urtegia eraikitzeke proiektuaren aurkakoen izena. Eta helburu hori baino ez zuten izan Antonio Casas eta Arturo Reboloren iragana eta bizitzak ikertu zituztenean, haien txostenak aztertu eta eztabaidatu beharrean, baina isildu behar izan zuten ez zutelako ezer aurkitu.

Orain, berriz ere, Itoizko Koordinakundearen izena zikintzen ahalegintzen ari da, baina, egia esan, Perez Lapazaran jauntxoari gustatuko litzaioke kontzientzia Koordinakundearen finantzaketa bezain garbi izatea. Baina Perez Lapazaranek, ahalegin guztiak eginagatik ere, ezin du ulertu hainbeste jende aritzea lankidetzan Itoizko Koordinakundearekin, eta hainbeste jende eskuzabal lan egitea ideal batzuen alde, berak inoiz ere ez duelako horrelakorik egin.

Jauntxo horrek, halaber, ezin du ulertu abokatu hobezin batzuek —zein, Gobernuren ordezkari Jose Carlos Iribasek berak pribatuan aitortu bezala, «akatsik gabeko lana» egiten ari baitira— bidaiek hegazkinez egin ahal izatea eta hoteletan ostatu hartzea. Edo berak dituen iritzien kontrakoak dituztelako, bidaiek asto gainean egin behar ote dituzte,

eta ostatu txaboletan edo zubi azpian hartu? Bere kaskarkeria eta ezjakintasuna dela-eta, Perez Lapazaran jauntxoak uste du berak baino ezin duela bidaiatu hegazkin onetan, bera bakarrik ostata daitekeela hotel onetan, hori baita gainerako pertsonetatik bereizten ahalegintzeko duen modu bakarra.

Beste esaera zahar batek honako hau dio: «Gure zakurrak muturra luze, besteek hala dutela uste». Bada, ez. Eta hobe, gainera.

Emandako epai guztiak gorabehera, Itoizko gai judiziala ez dago itxita; hobe Itoizko biztanleontzat, orain bezala aurrerantzean ere eutsiko diogulako 18 urte luzeotan proiektu honen aurka izan dugun jarrerari, horrek dakarren guztiarekin.

Azkenik, lehenago Gabriel Urralburu eta Antonio Aragonekin ere jendaurrean egin bezala, esan nahi diot gauza bakarra opa diodala: sufri dezala Itoizko bizilagunok bere erruagatik sufritzen ari garen guztia.

Dendarien greba eguna
noiz?

Jexux Aizpurua Barandiaran • IRUN

Iragan dira greba-egunak; iragan dira, oraingoz behintzat, langileen arteko ikamikak; iragan dira euskal esparrutik edo estatu-mailatik greba ulertzeko uneak, iragan dira batera edo bestera edo inorekin ez egoteko aukerak; iragan da, lantoki berean, lankidetasuna hormatu duen giroa. Iragan da edo iragana beharko luke... hurkoa, besterik gabe, arerioztat hartzeko tenoreak. Langileak langileen aurka... ez gara, bada, guztiok langile, hemengo, horko nahiz hango? Elkartasuna...

Sindikatuaren arteko eztabaidak hor iraungo du eta egoki da bakoitzak bereari tinko eustea, baina okerreza zera: lan-arloa Madril eta estatu-mailako sindikatuaren eskuetan dagoela oraingoz, nahiz eta Gernikako Estatutuak bestela izan beharko lukeela dioten.

Eta dendariak zer? Zein dira? Nork mantentzen ditu? Zein dituzte bezeroak? Greba orokorra denean, herriko langile-kopuru handia edo gehienak etxean edo kalean direnean, ez egun batean eta ez bestean, dendak ixten ez dituzten dendarien jarrera lotsagarritzat hartzeko modukoa da.

Dirua eta dirua. Gizarte honetakoak badi-ra, elkartasun izpiren bat badute, behintzat, lau edo bost urtez behin egokitzen den grebarekin bat egitea asko eskatzea al da? Badi-rudi, beraiei ez zaizkiela axola langileen arazoak baina, bestetik, langileak bezero izatea nahi dute; langileen kontura bizi dira. Badirudi, gainera, zerbitzua eskaintzen ari direla eta fabore egiten digutela langileoi.

Hurrengo greba orokor egunerako proposamena: grebarekin bat egin ez duten denda, taberna eta abarrei, grebaren biharamunean boikota egitea ere ez litzateke harrigarria izan; greba-eskubidearen alboan lan-eskubidea dagoen bezalaxe, denda irekitzeko edo ixteko eskubidea duten neurrian, sartzeko edo ez sartzeko eskubidea ere hor baitago.

Adarrik ez jo, mesedez, dendariok! Bada-kigu zuen beharrean gaudela egunero baina, horrelako egunetan elkartasuna zer den ulertzen ez baduzue edo piketeen zain bazaudete ixteko, edo izan ditzakezuen langileak bel-durturik badituzue, zeuen buruei begira bizi zaretela argi dago. Eta ez du balio «nik itxiko nuke baina besteek irekitzen badute...» bezalako aitzakiarik. Non da nortasuna? Egunero izaten duzue irekitzeko nortasuna; izan eza-zue egun horietan ere elkartasuna adierazteko. Esanak dioten bezala «bezeroak beti du arrazoi». Askozaz zorionsuagoa izango zaretela eta bizi-poz handiagoa zabalduko duzue auzoan, herrian eta gizartearen. Elkartasunak min asko sendatzen du, garestia da baina, ezin da diruz erosi. Atarian duzue zain, dendariok! Utzi iezaiozue sartzen eta bihotzez zaindu; bera izango duzue bezerorik onena.

irrimarra



galdeiozu... ?

ALAITZ
TELLETXEA

Trikitilaria

Egia da zuen ibilbidea
Donostiako Gros auzoan hasi
zenutela Korrikaren aldeko
ekitaldi batean? Zer
oroitzapen duzu hasierako
garai haietaz?

Bakarne Badiola (Donostia)

Lehenengo emanaldia ikastolan ikasten ari ginela antolatutako haur kanta txapelketa batean izan zen. Mainerrek eta nik beste zazpi neskarekin abestu genuen ordukoan. Hortik aurrera biek jarraitu genuen herriz-herri eta Korrikaren aldeko ekitaldi hori aurrenetakoa izan zen, baina ez aurrena. Lehenengo emanaldi haietaz oso oroitzapen ona daukat, oso ongi pasatzen genuen, herri batetik bestera, afaldu, emanaldia eskaini, hurrengo egunean etxera joan. Orain egiten dugunaren ezberdina zen, baina oso polita.

Ekainaren 25etik aurrera **Jesus Mari Zamora • Realeko bigarren entrenatzailea** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua.

Bidali zure galderak ordurako.

hirusta



Koldo Almandoz

Greba, Garci eta korearrak

- Koldo, EITBn greba egin al zuten?
- Bai.
- Eta zer programatzen da halakoetan?
- Musika, albistegiak eta telebistan pelikula...
- Beraz, greba egunetan EITBko programazioaren maila igo egiten da ezta?

Ez dago lagunekin pote batzuk hartzea bezelakorik. Honek Angel du izena. Ondarrutarra da eta galdera inteligenteak egiten ditu. Lainoa. Aste lainotsua izan da. Donostiako alde zaharreko taberna batetan, pertsona ezagunen argazkiak dituzte paretetan zintzilik. Ohitura kutrea iruditu zait beti, baina bertan ikusitako bi argazki zer pentsa eman didate. Garciren bi argazki dira. Bai bai, Garci, plano finkoa Jhon Wayne baina hobeto agoantatzen duen tipo bera. Tabernako paretan esekita dauden argazkietako batetan Ana Rosa Quintanarekin azal-

tzen da, eta beste batetan Cayetana Guillen Cuervorekin. Bietan ia toki eta postura berean. Bi argazki horiei esker Garci beste modu batean ikusten dut orain. Gutariko edozein lez, ohitura, miseria, balentria, xarma eta infernu pertsonalak izango dituen pertsona baten moduan. Zorionsu izan zaren lekuetara ez omen da itzuli behar. Baina pertsona ahulek ohitura hori izaten dugu. Eta bi maitalerekin, toki berean eta argazki bera ateratzeak, bada maitasuna sekula greban jartzen ez denaren froga bat. Noizbehinka, piketeek, pertsiana itxi arazten badute ere, maitasunean grebak ez du betirako irauten. Angelek dioenez «zoritxarrez EITBn ezta ere».

Judas Arrietak Japoniatik bidaltzen dituen kroniken amaiera didaktikoak kopiatuz, ba al dakizue nola esaten zitzaaien garai batetan, espainiatik Euskal Herrira etorritako etorkinei? Oso erraza da: «Koreanoak».